

№ 87. Элеаноры Бабарэцы*22 студзеня 1935 г.*

Дзень добры, любая Лорачка!

Мама, як была ў мяне, глядзела тут у вадным магазыне боцікі для сябе. Але ня ведала, ці будуць яны якраз на яе чаравікі. Дык от мама ўзяла мерку і казала, што напіша, ці купляць іх, ці не. Ты, Лорачка, папытай маму і напішы мне, бо мама, мусіць, забылася і нічога мне не напісала.

Ці правялі вы электрычнасьць? Калі яшчэ не, папрасі, Лорачка, маму, каб напісала заяву на „Белку“, дастала дазвол і правяла. Пры электрычнасьці куды лепей вечарамі сядзець і працаваць.

Лорачка, як будзе мама ехаць ка мне, няхай яна прывязе мне Гётэ, а таксама ручнік. Бялізну гаспадыня памыла пазаўчора, а ручнікі засталіся нямытыя.

Моцна цябе цалую, Лорачка.

Твой тата.

Перадай, Лорачка, бусюньку мамусі і Лялячцы ад мяне.

№ 88. Ганьне, Элеаноры і Алесі Бабарэкам*26 студзеня 1935 г.*

Любыя Анечка, Лорачка і Лялячка!

І рад-бы я да Вас, ды гэта ня ўдаецца аж пакуль ня скончым гадавой справаздачы. А скончым яе, бадай, не раней як к 1 лютаму. Тады папрашу камандыроўку ў Слабадзкі, калі не загадаюць выконваць абавязкі ст[аршага] бухг[алтара] гандлёвай базы крайгорта на час ад'езду глаўбуха ў Горкі. Сёння нешта пра гэта гаварылі. Адзін наш бухгалтар ужо выконвае абавязкі па крайгорт, і больш нікога не застаецца. Мусіць, давядзецца мне быць, пакуль прыедзе глаўбух. Наогул тут так складаецца, што нашаму глаўбуху Радзіонаў прапанаваў перайсці ў Балахну, і той даў згоду. Так што, як шчэ што складзецца, невядома. А мне дакляраваў той-жа Радзіонаў уладзіць мяне бухгалтарам у Слабадзкае аддзяленьне. Ня ведаю толькі, на колькі ён спраўдзіць сваё слова, многа ён дакляраваў, ды мала выканаў, калі не сказаць, што нічога. Гэта было-б найлепей, каб удалося атрымаць назначэньне ў Слабадзкі. Ва ўсякім разе, гэтую думку я не кідаю і буду сам гаварыць з начальствам. От бяда толькі, што й начальства яшчэ сталага няма. Усё знаходзіцца яшчэ ў стадыі арганізацыі. Што да заявы, якую падаў шэфам, дык адказу яшчэ нікага не атрымаў. Кажуць, начальнік у Маскве, на зьездзе. У асабістым парадку наўрад ці дадуць станоўчы адказ, вот калі ўстанова будзе пасылаць, тады і там дадуць згоду. Чакаю цябе, Анечка, 30, хоць ня ведаю, ці пасьпеем мы да 30 скончыць, і ці буду я вольны гэтым днём. Але ўсё-ж прыяжджай, пагутарым. Калі й будуць у нас заняткі, дык ня весь дзень. Мне такжа хочацца пабачыць Лорачку і Лялячку, яны за гэты час яшчэ больш паразумнелі, пэўна-ж. Можа ў хуткім часе і наведаюся дамоў. Цалую вас моцна.

Ваш Адам.